

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

39. Ex qua fundatione acquiratur iuspatronatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

num conf. 280. num. 3. Menoch. conf. 10. num. 7. Arque ex his patet, majorem esse vim expressā reservationis patronatū, quām tacitā & subintellecta; nos quidem ad effectum producendi iuspatr. sed ad effectum ostendendi voluntatem illam; ubi enim expressē reservatus non est patronatus, hinc inde contrariae incurruunt juris presumptiones, quibus nec opus, nec locus est, dum diūa voluntas clare exprimitur. Lott. ibid. n. 5.

Questio 36. An, & qualiter ad hoc, ut iuspatr. acquiratur ex fundatione, constructione, aut dotatione, requiratur consensus ordinarii?

1. **R**espondeo ad primum: dictum consensum omnino & necessariō ad hoc requiri, ut colligitur ex e. nobis. b. t. Card. Luca. in sum. n. 16. Corr. l. 4. c. 5. n. 24. Castrop. loc. cit. n. 8. Garc. loc. n. 71. Azor. l. cit. q. 7. Barb. de potest. Episcopi 3. p. alleg. 70. n. 20. Lott. l. 2. q. 7. n. 2. ubi etiam, quod sicut causa efficiens erectionis beneficii est Episcopus, ita etiam Episcopi auctoritas dicatur causa efficiens reservationis jurisp. in beneficio, quatenus, dum erigitur beneficium, approbat leges in erectionis limine adjectas, si inter illas reperiatur reservatio patronatū. Et certè sicut sine superioris potestate adificari non potest Ecclesia, ita nec servituti patroni subjici; Castrop. l. cit. Sed neque sufficit consilium Episcopi de erigendo beneficio iuspatr. neque etiam petitio consensus Episcopi. Corrad. l. cit. n. 20. citans Lamb. p. 1. l. 1. 9. a. 2. n. 131.

2. Respondeo ad secundum: potest hic consensus praecedere aut subsequi, nullaque est necessitas, ut in ipso actu constructionis vel dotationis actu interveniat. Card. de Luc. l. cit. n. 22. Castrop. l. cit. n. 8. citans Ricc. resol. 123. Barb. ubi ante. num. 2. Garc. cit. c. 9. n. 72. quia si ex post facto (ut si tempus sine consensu suo adificatum Episcopus potest accepter, & consecrari jubeat) interveniat, retrorrahitur, & est iuri conformis. Castrop. l. cit. Quin etiam post fundatoris mortem accedere potest; cum mortui successor non possit actum retrahere, adeoque nullus ejus novus consensus ad dicti actus revalidationem est necessarius. Card. de Luc. cit. n. 22. Neque etiam opus est, ut de illo consensu Episcopi expressē constet; cum tacitus ac virutalis seu implicitus sufficiat, qui deducitur ab admissione presentationum ac subsecutis institutionibus, & admissio exercitio aliorum actuum patronalium. Card. de Luc. ibidem. Prout etiam sufficit presumptus deductus à longa observantia & admissiculis. Card. de Luc. ibid. v. g. ex fundatione Capellæ cum insignibus & armis, & ex superioris visitatione. Castrop. cit. n. 8. Barb. loc. cit. n. 22. Garc. n. 74. velexeo, quod Ecclesia jam diu habet campanam, altaria, & his similia; presumitur enim tunc auctoritate Episcopi constituta. Pirk. n. 11. ex Menoch. de presumpt. l. 3. presumpt. 90. n. 15. Porro hoc ipso, quod Episcopus consenserit in foundationem vel adificationem Ecclesie, consensu etiam videtur in iuspatr. exinde querendum fundatori, nisi is illud expressē sibi non reservasset; cum posito isto consensu Episcopi in adificationem, jamjus ipsum concedat adificanti iuspatr. Et sic resolut Rota in Immolen. Jurisp. 18. Novemb. 1578. apud Garc. cit. n. 71. quod cum regulariter non solcant Ecclesie adificari sine acquisitione iurispatr. & sic potestas dandi licentiam

P. Leuren. Fori Benef. Tom. II.

construendi Ecclesiam trahit secum tanquam aliquid consequitum potestatem consentiendi acquisitioni jurisp. & dicta potestas dandi licentiam adificandi Ecclesiam videtur concedi ad finem, ut adificans acquirat jus patronatū.

Questio 37. Quis hic veniat nomine Ordinarii potentis auctorizare reservationem jurisp. sive cuius consensus requiratur ad acquirendum iuspatr.

1. **R**espondeo: illum, qui jurisdictionem Episcopalem, vel quasi Episcopalem habet in illo loco, in quo erigitur beneficium; cum hic consensus sit actus jurisdictionis. Castrop. n. 9. citans Lamb. p. 1. l. 1. q. 2. a. 8. & Barb. ubi ante. nu. 23. & 30. sic Abbas aut Prior potens dare facultatem adificandi Ecclesiam, potest etiam præstare auctoritatem, ut iuspatron. obtineatur; quia adificationem Ecclesie patronatus subsequitur. Castrop. n. 9. Garc. n. 71.

2. Patronatum reservare, seu reservationem illius auctorizare nequit consensu suo Vicarius generalis Episcopi ratione Vicariatus, sive non potest præstare consensum & auctoritatem adificandi Ecclesiam, vel beneficio fundando, ut inde patronatus obtineatur; quia sicut conferre & instituere nequit beneficia; ita etiam non potest illis imponere dictam servitutem; requirit enim id speciale mandatum. Castrop. l. cit. Garc. n. 75. Lott. cit. q. 7. n. 3.

3. Potest tamen hanc facultatem concedere Capiculum sede vacante; quia loco Episcopi succedit. Castrop. l. cit. Lamb. cit. q. 2. a. 9. Garc. n. 79. Barb. n. 32.

4. Porro si Ordinarius noluerit præstare consensum, recurrendum est ad superiorem Antistitem, qui illum compellat. Abb. in e. nullus. b. t. Selva. p. 1. q. 6. num. 15. Azor. p. 2. l. 9. c. 3. q. 8. Lamb. cit. q. 2. a. 16. & alii apud Castrop.

Questio 38. Dum Episcopus ipse vult fundare beneficium iuspatr. ad sui favorem reservando sibi iuspatr. an adhuc opus alterius quam Episcopi fundantis consensu?

Respondeo: in eo casu consensum illum requirendum ab alio, quam Episcopo fundante, de cuius favore & interesse agitur, ut conditions, pacta & reservations in limine fundationis approbita approboentur tanquam honeste, possibilis, & comparabile, cum substantia iuspatr. Quare idem Episcopus sibi in his auctorizare nequit; cum partes & Judicis & fundatoris, examinando justitiam earum, sustinere nequeat. Corrad. l. 4. c. 5. n. 29. & 30. ubi etiam, quod juxta praxim Curiae, non tantum, ubi Archi-Episcopus est fundator; sed etiam, dum est episcopus, pro hujusmodi assensu adire debeat Papa, & non Metropolitanus.

Questio 39. In particulari qualiter, seu ex qua fundatione acquiratur iuspatr.

Respondeo primò: fundare Ecclesiam dicitur propriè, qui dat seu assignat fundum suum, seu locum terræ, in quo Ecclesia construatur. Garc. loc. cit. n. 39. Pirk. n. 6.

2. Respondeo secundo: non qualibet fundi donatio tribuit iuspatr. sed necessarium est, ut totum dominium transferatur. Barb. loc. cit. num. 28. citans Lamb. p. 1. l. 1. q. 2. a. 2. n. 1 & 2. & Maf. fobr. in prax. habendi concurs. prælud. 7. dub. 18.

3. Respondeo tertio: per talem solam assignationem non quæritur statim ius, sed tum demum, dum subsecuta est constructio & dotatio, vel ab ipso fundatore, vel ab aliis; cum nemo dici possit patronus Ecclesia, quæ non est, & fortè nec futura est. Garc. n. 44. citans Roch. v. fundatio. q. 2. n. 2. Lamb. p. 1. l. 1. q. 1. a. 1. n. 16. Pirk. n. 8. Argumento c. ad audentiam, de Ecol. adif. Juxta eundem tamen Garciam n. 45. & 46. si Ecclesia vel Capella cœpta jam est adificari, v.g. quia jam primus lapis cum consensu Ordinarii positus est, videtur fundatori jam acquiri iuspatr. etiam ante perfectionem adifici, et si quoad exercitum id ei non competat, donec fuerit perfecta Ecclesia; et quod licet tale adificium inceptum dici adhuc non posse Ecclesia vel Capella propriæ, ex quo tamen cum auctoritate Ordinarii est inceptum, est locus pius & religiosus, maximè sibi est fixa crux juxta Durand. de ritibus. l. 1. c. 2. n. 7. & sic in illo cadit iuspatr. Nihilominus docet Lott. l. 2. q. 14. n. 1. & seq. illico & ab eo momento incipere iuspatr. quo quis de consensu Episcopi validè se obligavit fundare, construere vel dotare beneficium sub reservatione patronatus, etiam adhuc id executioni minimè demandatum sit; ita ut nec exinde possit pœnitere, sed valeat ad implementum, citat pro hoc Lamb. l. 1. p. 1. q. 4. a. 10. n. 4. destinatio enim illa sub obligatione efficaci habetur pro actu perfecto & consummato ad effectum consequenti privilegia juris, ut dicitur in simili de fundo destinato in dotem; is enim etiam ante matrimonium consequitur privilegia fundi dotalis. l. 4. ff. de fundo dotali, quod provenit ex vi præcedentis desponsationis, atque ita virtute actus ex sola destinantis contraria voluntate non resolubilis, ut Felin. in c. cum adeo, de rescrip. n. 2. Porro id intelligitur de acquisitione jurispatr. adquacè ad subiectum; ita ut per dictam destinationem jam dicatur patronus, & locum ejus occupare nequeat alter, possitque ex tunc constitueri procuratorem ad praesentandum. Lott. ibid. n. 4. Quamvis, ut dictum, patronatus exercitum non habeat circa tres fructus illius, nimur presentationem, alimenta, & honorificientiam; cum aliud sit facere, aliud se promittere facturum, & in his, qua à facto pendent, nihil operetur destinatio, adeoque ei minimè per talem destinationem sit jus quasitum ad exercitum. Lott. num. 5. & seq.

Questio 40. Qualiter acquiritur iuspatr. ex adificatione?

1. Respondeo primò: non acquiri illud adificanti, dum is suis sumptibus quidem adificat Ecclesiam vel Capellam; cum proterratione ne tamen recuperandi expensas ab Ecclesia ipsa; sed Ecclesia. Barb. n. 30. citans Monet. Gonz. &c. Item non acquiritur ex constructione (idem est de foundatione, & dotatione) non voluntariæ, sed facta necessariò, necessitate excludente omnem libertatem. Corrad. l. 4. c. 6. n. 43. Barb. num. 31. citans Lamb. l. 1. p. 1. q. 4. a. 7. & plures Rotæ decisi, sic hæres gravatus a testatore ad fundandâ construendâ Ecclesiam, si id sponte non implevit, sed coactè, & non nisi compulsus à judice, non acquirit iuspatr. cum id nimis adveretur intentioni Canonum (quæ fuit, ut laici allicerentur ad fundandas Ecclesiæ) si coactè fieret fundatio vel constructio, & tamen acquireretur iuspatr. Corrad. loc. cit.

ex Lamb. loc. cit. Qui tamen exstruxit Ecclesiam voluntariè, et si postea à judice cogatur ad eandem dorandum, acquirit iuspatr. quia ab initio liberè adificando se huic oneri subjicit. Pirk. n. 14.

2. Respondeo: acquiritur quoque iuspatr. ex reparatione, seu reædificatione Ecclesie penitus destrutta, seu directa, ita ut novâ consecratione egat; secus si redificetur Ecclesia non penitus destrutta. Garc. cit. c. 9. n. 51. citans plures Rotæ decisi. Castrop. p. 2. n. 5. Barb. n. 32. citans Lamb. Roch. v. confixus. n. 12. Burfat. volv. 3. cons. 310. n. 3. Azor. p. 2. l. 6. c. 19. q. 10. Massob. ubi ante. dub. 22. num. 6. Ricc. Campanil. &c. Porro dum Clericus ex redditibus beneficii sui adificat Ecclesiam, acquirit quidem iuspatr. ad vitam suam, post mortem tamen illius pertinet ad Ecclesiam, ex ius redditibus adificavit; nomine autem Ecclesia, si hac collegiata non sit, acquiritur iuspatr. ipsi successoris defuncti in beneficio; si autem Ecclesia sit collegiata, iuspatr. ad totum Collegium Clericorum spectat. Pirk. loc. cit.

3. Respondeo tertio: dum penitus destrutta Ecclesia redificatur, prior patronus amittit iuspatr. ex sola exstructione ei ortum; si tamen per partes Ecclesia sit redificata, licet denique tota nova facta sit, primus instructor non definit esse patronus; quia eadem Ecclesia esse censetur. Pirk. l. cit. n. 8. citans Azor. dist. q. 10. & Gl. in c. quoniam h. t. v. fundatores. Quod si Ecclesia collapsa vel diruta ex eadem materia restauretur ab alio, verius esse air. Pirk. ibid. priorem non manere patronum, licet eadem videatur esse Ecclesia & priori succedit; quia obligatio vel ius semel extinctum in reperiente nunquam amplius reviviscit, juxta l. qui res. ff. de solut.

4. Respondeo quartò: ut acquiratur iuspatr. per reædificationem, requiritur consensus Episcopi in reædificationem, non secus ac in primam constructionem. Pirk. loc. cit. Porro æquum est, ut antequam Episcopus consentiat, ut alius Ecclesiam penitus dirutam redificet, antiquum patronum requirat, an ipse velit redificare, nec ne, ipsiusque alii præferat; cum ad illum, qui Ecclesiam adesse perduxit, id primo loco spectet. Pirk. cit. num. 8.

5. Respondeo denique: sed neque constructione, maxime si ea perfecta non sit, acquiritur iuspatr. nisi subsequatur dotatio; cum absque dotazione neque sit beneficium Ecclesiasticum, neque ministros ad officia & ministeria Ecclesiastica exercenda habere potest; ac proinde vanus intentio erit talis patronatus & inutilis. Castrop. cit. p. 2. n. 5. Azor. p. 2. l. 6. c. 19. q. 6. Unde etiam Episcopus nunquam contentire debet in adificanda Ecclesia, quin prius adificatorem obliget per instrumentum publicum ad dorandum; cum Ecclesia absque dote adificari nequeat. c. nemo. de consecrat. d. 1. Castrop. ibid. Quod si absque dote adificata fuerit, consecranda non est, nisi dotetur. Gl. in c. cum sicut. de consecr. Ecclesiæ. Hanc autem dotem tenetur adificator eo ipso, quod Ecclesia adificavit; si minus ejus hæredes præstare, & ad id compelli possunt per Episcopum. Castrop. ibidem. citans Barb. de potest. Episcopi. p. 2. alleg. 70. n. 4. & 29. Ricc. in praxi resol. II. n. 6. Azor. p. 2. l. 9. c. 3. q. 7. Et si Episcopus permisit Ecclesiam fundari, consecrari absque dote, eam ipse dotare compellitur. Castrop. ibidem. Azor. & Barbos. loc. cit.

Quæstio